

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1312/05
28.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragice Marjanović, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihajla Rulića, Slobodana Spasića i Nadežde Radević, članova veća, u sporu tužioca AA, čiji je punomoćnik BB, advokat, protiv tuženog VV, čiji je punomoćnik GG advokat iz, radi poništaja ugovora o doživotnom izdržavanju, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici, Gž. 1053/03 od 11.09.2003. godine, u sednici veća održanoj 28.09.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici, Gž. 1053/03 od 11.09.2003. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. 1053/03 od 11.09.2003. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca pa je potvrđena presuda Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici P.751/01 od 30.05.2003. godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev za poništaj ugovora o doživotnom izdržavanju zaključen dana 11.07.1985. godine između tuženog, kao davaoca izdržavanja i pokojnog DD, kao primaoca izdržavanja, overen pred Opštinskim sudom u Sremskoj Mitrovici kao i eventualni tužbeni zahtev kojim je tražen raskid ovog ugovora zbog neispunjenja, te je obavezana tužilja da tuženom naknadi troškove spora u iznosu od 136.000,00 dinara.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavila tužilja zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se pobijana presuda preinači, žalba uvaži i tužbeni zahtev usvoji ili da se prvostepena i drugostepena presuda ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Revizija nije obrazložena.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 386. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 4. ZPP, ("Službeni glasnik Republike Srbije" 125/04 od 22.11.2004. godine), Vrhovni sud Srbije je našao da revizija nije osnovana.

Pobijana presuda doneta je bez bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354.stav 2. tačka 11. ZPP, na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema činjeničnom stanju koga je utvrdio prvostepeni sud tuženi je, kao davalac izdržavanja, sa svojim ocem, pokojnim DD, zaključio dana 11.07.1985. godine ugovor o doživotnom izdržavanju, overen kod Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici pod brojem R-296/85. Prilikom zaključenja ugovora pokojni DD bio je poslovno sposoban, odnosno sposoban za rasuđivanje i izražavanje slobodne volje, i nije bio u zabludi. Tuženi je svoje obaveze iz ugovora o doživotnom izdržavanju uredno i u skladu sa članom 1. ugovora neposredno ili preko drugih lica izvršavao.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi odbili kako primarni tužbeni zahtev za poništaj tako i eventualni tužbeni zahtev za raskid ugovora o doživotnom izdržavanju, uz razloge koje u celini prihvata i Vrhovni sud, pa nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema odredbi člana 103.stav 1. ZOO, ugovor koji je protivan prinudnim propisima, javnom poretku ili dobrim običajima ništav je, ako cilj povređenog pravila ne upućuje na neku drugu sankciju ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Ugovor je u smislu člana 103.stav 1. a u vezi sa članom 56.stav 1. ZOO, ništav i ako je bilo koja strana u momentu njegovog zaključenja bila poslovno nesposobna. Na ništavost sud pazi po službenoj dužnosti. U konkretnom slučaju nije ispunjen ni jedan od zakonom propisanih razloga za ništavost ugovora o doživotnom izdržavanju.

Prema odredbi člana 111. ZOO, ugovor je rušljiv kada ga je zaključila strana ograničeno poslovno sposobna, kada je pri njegovom zaključenju bilo mana u pogledu volje strana, kao i kada je to ovim zakonom ili posebnim propisom određeno. Ugovorna strana, u čijem je interesu rušljivost ustanovljena, njegov univerzalni sukcesor, odnosno lice koje ima pravni interes, može tražiti da se ugovor poništi. Pri oceni razloga rušljivosti sud se kreće u okviru razloga istaknutih u zahtevu. U konkretnom slučaju nema razloga za poništaj ugovora o doživotnom izdržavanju imajući u vidu da na strani primaoca izdržavanja prilikom zaključenja ugovora nije bilo mana volje.

Odredbama člana 120. i 121. Zakona o nasleđivanju propisano je da se ugovor o doživotnom izdržavanju može raskinuti sporazumno ili na zahtev jedne od ugovorne strana ako druga strana ne izvršava svoje obaveze ili ako

su se posle zaključenja ugovora prilike toliko promenile da je njegovo ispunjenje postalo znatno otežano. Predmetni ugovor o doživotnom izdržavanju nije raskinut za života primaoca izdržavanja.

Tužba radi raskida ugovora o doživotnom izdržavanju, zbog neizvršavanja ugovora može se podneti posle smrti primaoca izdržavanja od strane njegovih naslednika što je ovde slučaj. Naslednici uspešno mogu pobijati taj ugovor, ako davalac izdržavanja nije ispunjavao svoje obaveze. U konkretnom slučaju tuženi kao davalac izdržavanja je neposredno ili preko drugih lica je ispunio svoje ugovorne obaveze, pa nema uslova za raskid predmetnog ugovora o doživotnom izdržavanju.

Sa izloženog, a na osnovu člana 393. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća,

sudija,

Dragica Marjanović, s.r.

Za tačnost otpravka

dlj.